

[Steen Folke]

Vi foretrækker vores egen dagsorden, derfor vil vi ikke stemme for den, der ligger, også med det om NATO-medlemskabet og forskellige ting, som statsministeren var inde på, det er klart. Først og fremmest ligger der altså denne realitetsforskel i de to dagsordener.

Vi vil undlade at stemme til den socialdemokratiske dagsorden. Vi synes ikke, det er det rigtige udfald af debatten. Vi havde håbet, at socialdemokratiet havde holdt fast ved sine egne ord og stemt for den dagsorden, vi havde stillet, men det er der ikke noget at gøre ved. Det blev ikke i denne omgang, men vi vil nu prøve at fastholde socialdemokratiet på til maj næste år, at der ikke bevilges en krone yderligere.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet har de sidste flere år haft en klar holdning til NATO: Danmark som fuldgyldigt medlem, og vi står ved Danmarks forpligtelser. Det er efterhånden snart ikke til at finde ud af familieforholdene, og hvem der kommer i dårligt selskab med hvem, efter at hr. Steen Folke siger: nu går man sammen med regeringen osv. osv.

Vi har det ikke så vanskeligt i fremskridtspartiet, for vi stemmer efter dagsordenernes indhold, og derfor stemmer vi imod dem begge to. Uanset hvad der sker med den ene eller den anden, siger vi nej til dem begge to; vi vil ikke løbe fra noget som helst ansvar.

Så kan jeg ikke nære mig for at sige, at det bliver spændende i morgen at se Aktuelt, for dette er tilsyneladende en fantastisk sejr for socialdemokratiet, men det er det, man kalder for en pyrrhusejr.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Målt ud fra sine, socialdemokratiets egne, forudsætninger, ud fra forløbet igennem den sidste uges tid, må man nok sige, at socialdemokratiet sprang op som en løve og faldt ned som en gøple eller en vandmand. Sjask, sagde det. Man erklærede, at vi vil ikke være med til noget, hvorefter man med ét opdager: ja men der er jo disse 26 mill. kr., dem havde vi helt glemt, eller også havde vi ikke fået noget at vide i tide. Det kan vi nok ikke

løbe helt fra, og det giver jo et noget mærkværdigt forløb. Målt ud fra et internationalt synspunkt, ud fra spørgsmålet om oprustningen, hele problematikken omkring raketbevillingerne er det et fremskridt, at det største af partierne i folketinget har sagt – og de har sagt det tydeligt her fra talerstolen – at vi stopper indtil videre for fremtidige bevillinger, og det gælder det tilsagn, som skal gives til Ministermødet i maj måned 1983. Sådan forstod jeg hr. Lasse Budtz, som endda fik lejlighed til at sige det to eller tre gange. Det er altså så den næste korsvej, og så går jeg ud fra, at socialdemokratiet står ved sine ord, også i overensstemmelse med den dagsorden, som man har foreslået.

Fordi dagsordenen alligevel er et fremskridt i forhold til den hidtidige situation, vil SF ikke stemme imod den. Vi er på den anden side helt klart modstandere af, at de 26 mill. kr. skal ydes, og derfor har vi sammen med VS stillet vores egen dagsorden. Følgelig kan vi ikke støtte den socialdemokratiske dagsorden, men vi vil altså ikke stemme imod den.

Jeg skal ikke blande mig i regeringspartiernes manøvrer. Når det endelig skal være, er jeg tilfreds med, at denne dagsorden bliver vedtaget, for den vil, uanset hvordan udenrigsministeren og statsministeren vil fortolke den over for udlandet, være et klart tegn over for fredsbevægelserne, over for NATO, over for hele verden, at det opbrud, som er i gang omkring sikkerhedspolitiske problemer, også er kommet til Danmark. Jeg tror kun, at vi befinder os midt i et vadested med den afgørelse, som træffes i dag, og jeg tror, at når man kommer op på den anden side, vil vandene have delt sig på en anden måde, end vi har set igennem de sidste 20–30 år.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er nu fastslået, at den nuværende regering og socialdemokratiet er enige om, at dobbeltbeslutningen står ved magt. Man er enige om fortsat at støtte det nulløsningsfor-slag, som er Reagans, og man er enige om, at Danmark skal betale 26 mill. kr. til infrastrukturprogrammet.

Disse tre dele er det radikale venstre imod. Men det skal også noteres, at der er et lille lyspunkt i det dagsordensforslag, som nu